

Măr alergând

Constantin Ciuca

Alergam odată
prin inima tinereții
și gesticulam prin aer
căutând pe trotuare și pe la colțuri
un zâmbet de fată.

Respiram atât de fierbinte
încât făceam rană pe pleură.
iar din ziua prin care treceam
culegeam cu nările
iarbă proaspăt cosită, mușețel,
zmeură.

Treceam prin lume
ascuțit ca o sabie,
inima pânză, trupul corabie.

Duelist duelam duelul dual
eu și restul opus,
din mișcări succesive
lăsam în urmă statuete de efort de opal,
soarele era mereu în amiază,
sus.

Curgea pe mine apa șiroaie
deosebit de fertil,
alergam cu senzația de câmp și de ploaie,
un măr de copil.